

De Ster

Nephi breekt zijn boog

(Door J. Leo Fairbanks)

15 Februari 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang

No. 4

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 · Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

HARRY KRANENDONK
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

DE WEG, DE WAARHEID EN HET LEVEN	door John P. Lillywhite	55
FARAO, DE HARDVOCHTIGE	door Ezra G. Dalby	57
ALCOHOL EN TABAK	door Dr. Richard R. Lyman	59
VAN DE REDACTIE:		
DOBBELEN EN KANSPEL	door Hugh B. Brown	60
WAAROM IK NIET ROOK	door Dorothy Dyer Akers	62
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING.		66
ONZE VRAGENHOEK		67

HEDEN VERSCHEEN

»Jezus de Christus« in boekvorm.

Het eerste deel van het boek »Jezus de Christus« door Dr. James E. Talmage is van de pers. Dit schoone boek, waarin vervat de leer-ingen van den Meester, kan tegen vooruitbetaling van f 2.— worden verkregen aan het Zendingskantoor, Laan van Poot 292, den Haag.

Ten sterkste raden wij u aan, dit boek aan uw lectuur toe te voegen.

„DE STER“

VAN 1938

is weder voltallig.

Laat deze INBINDEN in linnen band.

Een sieraad voor uw boekenkast.

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

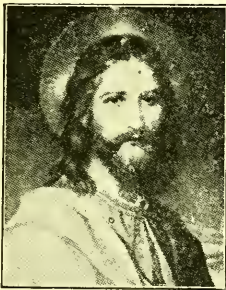
Telefoon 950 — Giro 79376

DE WEG, DE WAARHEID EN HET LEVEN

Door JOHN P. LILLYWHITE

IK BEN de weg, de waarheid en het leven, volgt Mij”.

Dit is inderdaad een stoute bewering, doch er schuilt kracht achter. De Meester van hemel en aarde kon dit zeggen en door Zijn leven toonen. „Hij leerde als machthebbende”, als een, die macht bezat als gevolg van overtuiging. Hij kende de waarheid en „de waarheid heeft Hem vrijgemaakt”; Hij kwam om ook de menschen tot die vrijheid te leiden. Zooals

„Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven”

Hij zeide: „Indien gij in Mijn woord verblijft, dan zijt gij inderdaad Mijn discipelen; en gij zult de waarheid kennen en de waarheid zal u vrijmaken”. Hij was vol leven en geestdrift, vervuld met den Geest van God — den geest Zijner roeping. Hij besloot den wil van God te doen en op iedere uitspraak en handeling legde Hij den stempel van gezag en vastberadenheid. Hij kwijnde en treurde niet over Zijn lot, zooals sommige menschen ons willen doen gelooven. Het is waar, zooals de Schriften zeggen: „Hij was

inderdaad een Man van smarten” doch Zijn gelaat straalde immer door het licht van innerlijke vreugde. Hij wierp nimmer een schaduw op het leven van een ander. Immer straalde er van den Christus, waarheen Hij zich ook bewoog, licht en hoop, terwijl schaduw en twijfel vloten. Zijn leven was vol geluk. Niemand werd in Zijn tegenwoordigheid terneergeslagen. Indien Hij verdriet of smart had, verborg Hij ze diep in het graf van smart en Zijn geheele leven was een toewijding, een zegen voor de kinderen der menschen, deed hun verdriet in vreugde veranderen, zalfde hun hoofden als het ware met de zalf der vreugde.

Ik heb in mijn dagen enkele mannen en vrouwen gezien die, naar het mij toescheen, trachtten, de voetstappen van den Meester te volgen en zij slaagden zekerlijk in hun pogingen. De Geest van den Christus scheen zoo'n invloed op hun leven te hebben, dat men de warmte in hun oprechten handdruk kon gevoelen, in hun goeden raad en in hun glimlach, welke sprak van waar medeleven en liefde. Zulk een invloed, zulk een geest is voor allen van onschatbare waarde en dient met zorg te worden geleid. De Christusgeest van liefde en medeleven zal de wereld tot u trekken en u met een sfeer van vrede en succes omringen. Het zal u alle goede dingen doen geworden, welke het leven vreugdevol maken. Zekerlijk zal door het gelukkig maken van anderen uw geluk

grooter worden en door het tillen van eens anders last de uwe lichter worden. Jezus wist dit beter dan u en ik het ooit zullen weten. Hij zeide eens: „En Ik, indien Ik opgenomen zal zijn, zal Ik alle menschen tot Mij trekken”. Met andere woorden: Indien Ik Mezelf met ziel en lichaam geef in liefdevol dienstbetoon jegens God en medemenschen, zal Ik de menschen tot Mij trekken. De Heere wenschte boven alles die les aan Zijn volgelingen te leeren.

Toen Zijn discipelen ontmoetigd en bezorgd waren onder de beproevingen, moeilijkheden en vervolgingen, welke zij zouden moeten doormaken, vertroostte Hij hun bedroefd hart en wees hen op de heerlijkheid en vreugde, welke eens de hunne zouden zijn, indien zij Hem getrouw zouden volgen. „Ik ben de weg, de waarheid en het leven; in Mij vindt gij rust”. De Meester hield Zijn discipelen deze gedachte steeds voor oogen. Zij moesten nog vele lessen leeren, ten einde zichzelf in oprecht leven te vervolmaken en vaak moesten zij door moeilijkheden gaan, om dit te leeren. Zoo is het ook met ons. Wij moeten allen de lessen van een schoon leven leeren, leeren hoe het beste te leven.

Het leven is een school en onze groote Meester geeft ons voortdurend nieuwe lessen. Vaak moeten wij het bittere proeven, ten einde het zoete beter te waardeeren, en de schaduw, om van den zonneshijn ten volle te kunnen genieten.

Totdat wij in staat zijn, gelukkig te zijn zonder zonneshijn en daarin ook volmaakt vreugdevol, is het goed, dat zonneshijn

en schaduw, bitter en zoet vermengd zouden zijn, aangezien God alleen weet, hoe ze te mengen. Wanneer wij onszelf dus voor een onaangename taak geplaatst zien of tegenover een nieuwe beproeving of smart, dienen wij niet te vergeten, dat er weer een te leeren les voor ons staat. Indien het moeilijk is, bewijst dit, dat een les nog niet volmaakt geleerd is.

„Volg Mij”

Een der schoonste lessen, welke de Meester ons gaf is de les van voorbeeld en dienstbetoon. Zijn leven was een leven van waar oprecht dienstbetoon, van de nederige kribbe in Bethlehem tot het hooge kruis op Calvarie. Hij gaf zich aan den mensch over uit oorzaak van Zijn groot verlangen om te verlossen, te redden en het menschedom te verhoogen.

Hij leed, ja, doch Zijn leven was niet in de eerste plaats lijden.

(Zie vervolg blz. 65).

FARAO, DE HARDOCHTIGE

door Ezra G. Dalby

De groote bevrijding had een nederig begin. Er waren geen uitgebreide voorbereidingen, geen verzamelen van een leger, geen machtsvertoon. Mozes, die eerst van Jethro toestemming had verkregen om naar Egypte terug te keeren, zette eenvoudig zijn vrouw en twee kleine jongens op een ezel en liep, steunend op zijn staf, aan haar zijde. Indien Farao was gezegd, dat deze nederige schaapherder op weg was om hem van zijn natie slaven te ontdoen, zou hij zeker hebben gelachen. Zulk een denkbeeld was belachelijk. Wat kon een man doen tegen de macht en kracht van den grootsten heerscher der wereld? Maar had God niet aan de zijde van den schaapherder gewandeld?

Nabij Sinai kwam Mozes Aaron tegen, die naar hem toegezonden was om hem te helpen. De broeders hadden elkander niet meer gezien, sinds Mozes Egypte had verlaten, veertig jaar geleden en het was een vreugdevol wederzien, vooral omdat ze te zamen in zulk een groote onderneming moesten samenwerken. Mozes vertelde alhetgeen de Heere omtrent Zijn voornemens met Israel had gezegd en te zamen zetten zij een arbeidsplan op. Ten eerste moesten zij, zooals de Heere alreeds gezegd had, de leiders van hun volk te zamen roepen en zich hun volle toestemming en medewerking voor de groote onderneming verzekeren. Het zou voor hen tijdverspillen zijn, met den koppigen Farao te spreken en zijn tegenwerping overwinnen, tenzij

hun leiderschap werd erkend en door hun leiders werd ondersteund.

Mozes en Aaron werden door de oudsten van Israël hartelijk verwelkomd. En er was groote vreugde toen zij hun zending bekend maakten. Wij lezen „En het volk geloofde en zij hoorden, dat de Heere de kinderen Israels bezocht, en dat Hij hunne verdrukking zag, en zij neigden hunne hoofden en aanbaden.”

Hun volgende taak was, God's boodschap aan den koning te brengen. Hier was niet weinig moed voor noodig, want niet alleen was het zeker, dat hij dit verzoek zou weigeren, doch hun leven was in gevaar; want deze Farao was een wreede tyran, driftig, trotsch en almachtig. In het geheele Egypteland durfde geen mensch zonder zijn toestemming hand of voet te bewegen. Hij hield absolute macht over leven en dood onder zijn onderdanen. Doch Mozes en Aaron aarzelden hiervoor niet. Stoutmoedig betraden zij zijn vertrek, waar hij de deputaties ontving. Zonder kruipen of buigen stonden zij in zijn tegenwoordigheid en verklaarden: „Alzoo zegt de Heere, de God van Israël: Laat Mijn volk trekken, dat het Mijn een feest houde in de woestijn”.

Dat was geen verzoek, dat was een gebod. Wij kunnen ons voorstellen, hoe de hooghartige monarch wit werd van boosheid. Hoe durfden deze brutale indringers te vragen, om zijn slaven van hun werk te ontslaan? Met welk een smaad en toorn moet hij zijn ant-

woord aan Mozes hebben gegeven: „Wie is de Heere, Wiens stem ik gehoorzamen zou om Israël te laten trekken?” Zij herhaalden hun gebod uitvoeriger. Farao was buiten zichzelf van woede en riep uit: „Gij, Mozes en Aaron, waarom trekt gij het volk af van hunne werken? gaat heen tot uwe lasten!”

En om zijn smaad jegens den God van Israël te toonen, liet hij uitvaardigen, dat aan de slaven voor hun steenen geen stroo meer mocht worden gegeven. „Laat hen zelve heen gaan en stroo voor zichzelf verzamelen”, was zijn koninklijk bevel tot de aandrijvers en terzelfder tijd stond hij er op, dat het aantal van de van hun verlangde steenen niet zou worden verminderd. Natuurlijk bracht dit onmiddellijk protest onder de slaven teweeg. Farao vroeg het onmogelijke. Zonder stroo konden geen steenen worden gemaakt. Op deze redelijke bewering antwoordde de koning spottend: „Gijlieden gaat ledig, ledig gaat gij; daarom zegt gij: Laat ons gaan, laat ons den Heere offeren. Zoo gaat nu heen, arbeidt; doch stroo zal u niet gegeven worden; evenwel zult gij het getal der tichelsteenen leveren”.

Toen klaagden zij tegen Mozes, dat inplaats van de vrijheid, welke hij hun had beloofd, hun lasten waren verzaard. Zij beschuldigden hem ervan, dat hij hen in de oogen van Farao onmogelijk had gemaakt, en waarlijk den koning het zwaard in de hand had gegeven om hen te dooden. Hun klacht scheen eenigszins gerechtvaardigd te zijn, en Mozes legde de zaak den Heere voor. Hem werd geboden, tot de kinderen

van Israël te zeggen: „Ik ben de Heere en Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaars, en Ik zal u redden uit hunne dienstbaarheid en zal u verlossen door eenen uitgestreken arm en door groote gerichten”.

En nu begon een strijd, lang, bitter en hevig tusschen Mozes en Aaron, die Jehova vertegenwoordigden en den hardnekkigen koning. Farao wilde zich tegen den God van Israël verzetten en zijn hart werd harder en harder. Hij had gezegd, dat hij Israël niet zou laten gaan en hij was besloten, zijn koninklijk woord ondanks alles en alles te houden. Hij durfde zijn kracht te meten tegen het vooropgezet doel van Jehova. Plaaag na plaaag werd gezonden om hem en zijn volk te bezoeken als teekenen van God's macht; doch nog weigerde hij toe te geven. Bij tijden waren de plagen ondragelijk en dan beloofde hij Israël te laten gaan; doch zoodra de ellende voorbij was, werd hij weer de oude hardnekkige.

Farao kon niet inzien, dat de smart en moeite, welke hij over zichzelf en zijn volk bracht, het gevolg waren van zijn eigen wil en trots. De herhaalde waarschuwingen van Mozes troffen geen doel op zijn verhard hart. Het feit, dat elke plaaag heviger was dan de vorige, bewoog hem niet. Hij weigerde zichzelf te vernederen of een macht te erkennen, waarvoor hij moest zwichten, anders dan zijn eigen vastbesloten wil.

De kinderen van Israel waren zijn volk. Deze wrakke schepselen, naar lichaam en geest gebroken, die zelfs hun leven niet
(Zie vervolg blz. 65).

ALCOHOL EN TABAK.

door Dr. Richard R. Lyman

DE MACHT, invloed en het gezag der Kerk zijn vereenigd in een pogen om het gebruik van alcohol en tabak te verminderen. „Voorwaar, aldus zegt de Heere tot u, tengevolge van de boosheden en bedoelingen welke zijn en zullen bestaan in de harten van samenspannende menschen in de laatste dagen; Ik heb u gewaarschuwd, en waarschuw u te voren, door u dit woord van wijsheid door openbaring te geven, toonende de orde en den wil van God.” Het zegt, dat sterke dranken niet goed voor den mensch zijn, dat tabak niet voor het lichaam is, dat tabak niet goed voor den mensch is.

Er is gezegd, dat indien de Mormonen of een andere groep strikt in overeenstemming met de voorschriften van het Woord van Wijsheid zouden leven, zij een volk zouden worden, lichamelijk sterker, verstandelijk sterker, en geestelijk sterker dan de wereld tot dusverre heeft gekend. Omdat het haar doel is mannen en vrouwen zoo volmaakt mogelijk te doen zijn, heeft de Kerk immer het niet gebruiken van drank en het niet gebruiken van tabak voorgestaan.

Wetenschappelijke onderzoekingen hebben aangetoond, dat alcohol geen gewenscht voedsel is en evenmin stimuleerend, zooals men vroeger dacht. Alcohol is een vergif, het is een verdoovingsmiddel. De uitwerking is veel dezelfde als die van ether en chloroform.

Als een voorbeeld van het doel, de ernst en de macht van de pogingen, welke door de leden der Kerk in het werk worden gesteld om het gebruik van alcohol en tabak te verminderen, moge de aandacht worden gevestigd op de actie, tijdens de Juni conferentie der jonge menschen in de Kerk door 5000 geestdriftige Kerkwerkers, in den Salt Lake tabernakel in Salt Lake City vereenigd, ondernomen. President Grant en vele anderen der Algemeene Kerkautoriteiten waren aanwezig, toen op indrukkende wijze werd gestemd ter ondersteuning van het volgende:

„Dankbaar tot den Heere voor Zijn vriendelijkheid in het openbaren van het Woord van Wijsheid aan den profeet Joseph Smith voor het welzijn van Zijn volk;

Dankbaar tot de generatie, welke is heengegaan en tot de oudere leden der Kerk voor de schitterende traditie van matigheid, welke zij hebben geschapen, waaraan de wereld nu aandacht schenkt;

Waardeerend de onvermoeide pogingen van President Grant en zijn medewerkers, de Algemeene Autoriteiten, om ons dit woord des Heeren te onderwijzen en hun huidige oproep tot de Priesterschap en hulporganisaties om het niet gebruik van alcohol en tabak te weeg te brengen;

Beschouwen wij, ambtenaren en leden van de Onderlinge Ontwikkelings-Vereeniging van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen, in halfjaarlijksche conferentie bijeen, het een voorrecht en plicht, onze gevoelens en onze voornemens ten opzichte van deze ernstige zaak bekend te maken.

Wij gelooven, dat de schreeuende

(Zie vervolg blz. 61.)

 15 FEBRUARI 1939

VAN DE REDACTIE

DOBBELEN EN KANSSPEL

door HUGH B. BROWN, President der Engelsche Zending

De toename van dobbelen in verschillende vormen is betreurenswaardig. Het spijt ons, dat onze jeugd aan deze ondeugd wordt overgegeven, wanneer zij worden aangemoedigd een cent te wagen in de hoop, een prijs te winnen. Dit wakkert het verlangen aan naar het krijgen van iets voor niets, hetgeen ontarend werkt.

Wij waarschuwen ons volk tegen pools van allerlei soort, tegen wedden, tegen kansspelen of het deelnemen aan iets, hetwelk de dobbelzucht aanwakkert.

Zekerlijk kan er geen rechtvaardiging zijn voor het invoeren van kansspelen op partijen, programma-avonden of gelegenheden onder toezicht van het Kerkleiderschap, de Kerkleden of in een der Kerkgebouwen.

Dat het geld wordt gebruikt voor waardige of liefdadigheidsdoeleinden, rechtvaardigt zulke middelen niet. Districts- en gemeentepresidenten, ambtenaren van hulporganisaties en allen, die leiding hebben over vergaderingen, programma- of gezellige avonden, dienen elk middel tot geldinzamelen te weigeren, wanneer dit dobbelen of kansgeluk aanmoedigt.

De Kerkautoriteiten hebben vaak tegen kans- en andere dobbelspelen geschreven en gesproken. Opdat de Heiligen en vrienden in Brittannië (en ook in Ne-

derland - Red.) mogen gewaar- schuwd zijn, nemen wij hier over een gedeelte van een artikel, geschreven door Pres. Joseph F. Smith in 1908 in *The Improvement Era*:

„*Kansspelen*. Aan betrokkenen: Onder de ondeugden der huidige eeuw is dobbelen zeer zeker te veroordeelen. Dobbelen onder den waren naam is door de wet verboden en wordt eveneens door de zichzelf-respecteerende menschen der maatschappij verbannen. Niettemin wordt onder ontelbare vermommingen den kansduivel verwelkomd in het tehuis, in deftige clubs en op avonden voor waardige doeleinden, zelfs binnen de muren van geheiligde gebouwen. De middelen voor het verkrijgen van geld door een beroep te doen op de spelzucht, zijn gewoon in kerkavondjes, wijkbazars e.d.

Wat ook de toestand elders moge zijn, deze gewoonte wordt in de Kerk niet geduld; en een organisatie, welke zulks toestaat, is in strijd met den raad en instructie van de algemeene autoriteiten der Kerk.

Zonder te trachten, de verschillende vormen, waarin deze ondeugd onder ons wordt aangewakkerd, bij name te noemen, zeggen wij wederom tot het volk, dat geen enkele soort kansspel, raadwedstrijd, of loterij kan wor-

den toegestaan in een programma, hetwelk staat onder toezicht van onze Kerkorganisaties.

Laat men niet van de gedachte uitgaan, dat loterij-artikelen van waarde, het aanbieden van prijzen aan de winnaars van raadwedstrijden, het gebruik van speeltoestellen of eenig ander middel van dien aard kan worden toegestaan of te verontschuldigen is, omdat het aldus verkregen geld voor een goed doel wordt ge-

bruikt. De Kerk dient op geenerlei wijze te worden gesteund met gelden, door dobbelen of spelen verkregen."

Wij geven dit artikel weer in antwoord op een aantal vragen, onlangs van verschillende districten ontvangen met betrekking tot een autoritaire uitspraak op dat gebied en wij gelooven, dat het bovenstaande een afdoend antwoord op deze vragen is.

* * *

Alcohol en tabak

(Vervolg van blz. 59)

reclames voor tabak, in vele gevallen neerkomend op verkeerde moreele en zelfs wettige uitleggingen, waardoor de fabrikanten van deze gevaarlijke stof den verkoop zoo hebben uitgebreid, een samenspanning is tegen ons dierbaarst bezit, de jeugd.

Wij gelooven, dat het niet eerlijk is om terwille van geld op de goedgeloovigheid van de jeugd te speculeeren door voortdurend herhaalde lokmiddelen, of de jongens en meisjes te laten gelooven, dat zij een gelukkiger en vreugdevoller leven zullen leiden, indien ze deze schadelijke dingen gebruiken.

Geleid door de bovenstaande beweringen en in overeenstemming met de idealen van de Onderlinge Ontwikkelings-Vereenigingen, verklaren wij, dat ter ernstige ondersteuning van het programma der Kerk wij onszelf zullen wijden aan:

Het gaarne onderwijzen van het Woord van Wijsheid, als een goddelijk geopenbaarde gezondheidswet;

Het met blijdschap zitting nemen in wijk- of stakecomité's, wanneer wij daartoe worden geroepen of werken onder hun leiding ter verstreking van inlichtingen aan gezinnen en het vriendelijk in contact komen van personen;

Het streven naar het verminderen van het gebruik van alcoholische dranken en tabak door al hetgeen

in onze macht ligt te doen, ten einde het verkeerd en misleidend reclame maken voor deze vergiltige en gewoonte-vormende stoffen tegen te gaan".

Wanneer de massa van het volk door ondervinding en door studie daadwerkelijk de waarheid aangaande deze bedwelmende stoffen te weten komt met dezelfde zekerheid als waarmede zij weten, dat de aarde rond is en dat vaccinatie pokken tegen gaat, dan zal het gebruik van tabak en alcohol niet alleen worden vermeden, doch zal het gebruik er van met dezelfde beslistheid en eenparigheid worden verboden, zooals het gebruik van morphine wordt verboden. De verstandige, goede, ijverige en geleerde menschen der wereld zullen zekerlijk te veel geïnteresseerd zijn bij de doeltreffendheid er van, dan dat zij hun eigen kansen en die hunner kinderen verminderd zouden weten door het gebruik van deze bedwelmende stoffen — alcohol en tabak.

WAAROM IK NIET ROOK

door Dorothy Dyer Akers

Indien het „ik” in bovenstaanden titel te persoonlijk klinkt, zult u dat mij, een onbekend collegemeisje, vergeven, wanneer u weet, dat het minder egoistisch is dan te zeggen „Waarom meisjes niet moeten rooken”, omdat dat zou beteekenen, dat ik gezaghebbend op dat gebied ben. En natuurlijk ben ik dat niet.

Veel menschen, die het recht hebben zulk een artikel te schrijven, zijn er voor me geweest en zij hebben krachtige, technische redenen gegeven waarom tabak vooral voor vrouwen schadelijk is. Doch laat mij het vraagstuk informeel bezien, van het standpunt van een van de jongere generatie.

Ik verzeker u, dat ik een volmaakt normaal meisje ben en ik rook niet. Ik ben een en twintig en zooals een ieder van Eva's dochters, wil ik zoo aantrekkelijk mogelijk zijn. De eerste vereischte is natuurlijk een goede gezondheid. Er is niets aardigs aan gele tanden, ziekelijk uiterlijk, afgejakkerde zenuwen. Ik wil een frissche huid, een helderen glimlach en een door tabak onaangetasten adem.

Na verloop van tijd doet nicotine de huid van het gelaat alsmede van de vingers geel worden, veroorzaakt vermoeide lijnen, scherpe trekken, een verveeld, bloedarm uiterlijk, een heesche stem en een vroeg-oude verschijning. Iemand heeft gezegd, dat het oude spreekwoord, dat een vrouw net zoo oud is als ze er uitziet, beter kon worden ver-

anderd in „Een vrouw is even oud als ze rookt”.

De meesten onzer verheugden zich in het veranderen van de jongensachtige manieren in de huidige gracieuse bewegingen. De meisjes willen er gelukkig weer vrouwelijk uitzien. Cigaretten-rooken is mannelijk en ongepast. Hoe schattig is het, wanneer een meisje in tule of sleepend avondtoilet is. Ik bracht een deel van mijn leven door met een ongeletterde, slordige oude Iersche vrouw in mijn buurt. Winter en zomer droeg ze een kleine vuile shawl om haar hoofd en zat met gekruiste beenen op haar stoep, een frons op haar leerachtig oud gelaat en een pijp in den mond. Maar Mevr. H. en haar pijp waren net zoo min aantrekkelijk als een goed gekleed meisje met haar scheefgetrokken mond, waarin een alomtegenwoordige cigaret.

Tabak raakt echter meer dan het uiterlijk: ze is eveneens schadelijk voor de geheele gezondheid. De gemiddelde jonge vrouw van heden heeft een prachtig erfdeel van goede gezondheid. Cigaretten zijn stiekeme dieven, die handig dit erfdeel stukje bij beetje stelen.

Ik stelde er belang in te weten, hoe slecht de reputatie van tabak bij het medisch beroep is. Een kleine studie brengt de volgende ongunstige feiten aan het licht: Rookten benadeelt het hart. Het tabakshart is een geirriteerd hart, dat vaak onregelmatig werkt en bij ernstige lichamelijke inspanning niet te vertrouwen is. Tabak

veroorzaakt hoogen bloeddruk; ze vergiftigt de zenuwen, doet schade aan de oogen, vermindert het weerstandsvermogen bij vele zieken, in het bijzonder tuberculose. Ze veroorzaakt somtijds kanker; ze verhindert den groei der jongeren en verslechtert doeltreffendheid en athletische kracht.

Nicotine is slechts een van de indrukwekkendste lijst van vergiften, voorkomend in tabaksrook. En nicotine is zoo doodelijk, dat wij lezen van een geval, waarin minder dan twee druppels den dood van een persoon veroorzaakte. Wanneer de jongere generatie onverschillig over cigarettten spreekt als „nagels aan de doodkist”, spreken ze onomwonden de waarheid. Want nicotine is een langzaam vergif en een gewoontevormend goedje.

Wanneer een vrouw ongelukkigwijze begint te rooken, is ze er meer aan verslaafd dan een man. Het is een vrouwelijke eigenschap om in uitersten te vervallen — vooral in dit geval te betreuren, omdat cigarettten ontegenzeggelijk voor de vrouw schadelijker zijn dan voor den man.

Ofschoon ik nog tot de jongere generatie behoor, heb ik me toch in de prettige vriendschap van een aantal goede oude menschen verheugd. En ik wil ook met eere oud worden. Klagerigheid en zenuwachtigheid worden veroorzaakt door rooken. Naarmate de jaren verstrijken, doen zich meer en meer ziekten voor en bij de meeste ziekten mag de patiënt niet rooken. Een verstokt rooker, die van zijn tabak moet afzien, is een bij-

zonder lastig en onaangenaam mensch voor zijn omgeving.

Onlangs sprak ik met een klasgenoot van me — een aardig meisje, immer naar de laatste mode gekleed. Uw eerste indruk zou zijn, dat in haar keurig klein hoofd nimmer een ernstige gedachte zou opkomen. Maar ik wist, dat ze niet rookte en ik vroeg haar waarom. Ze keek op, plotseling geïnteresseerd en wakker.

„Behalve om gezondheidsredenen”, zeide ze, „vind ik, dat het een meisje er goedkoop en gewoon doet uitzien. Ik weet, dat ik zeker niet zou willen dat

mijn moeder rookte. En wanneer ik eenmaal een dochter zou hebben, zou ik geen slecht voorbeeld voor haar willen zijn. Ik geloof dat de meeste meisjes rooken, omdat ze willen doen, wat de massa doet. Maar de jongens zeggen, dat maar weinig meisjes het goed doen. Dezen zomer pochte de jongen, waarmede ik veel omging: „Mijn meisje rookt niet! Daarom ben

ik blij, dat ik niet rook. Je bent dan in deze dagen eens anders dan de anderen.”

Ik moest haar volkomen gelijk geven. Wanneer een vrouwenkele jaren geleden rookte, was dat met iets van een pioniers- of avontuurlijken geest, echter verkeerd geleid. Nu onderscheidt men zich door niet te rooken. Rookten beteekent het volgen van den weg van het minste weerstandsvermogen. Een van de argumenten, die immer worden aangevoerd, wanneer een persoon een twijfelachtige gewoonte verdedigt is „persoonlijke vrijheid”. Doch nicotine doet de persoonlijke vrijheid te niet en wordt de innerlijke meester van de onnadenkende slaven. Wat mij betreft, ik wil mijn persoonlijke vrijheid behouden en staan voor mijn recht om niet te rooken — in deze dagen, waarin voortdurend cigaretten worden aangeboden en reuze reclames verkondigen „Weest nonchalant.” En hij die zegt „Tien millioen menschen kunnen geen ongelijk hebben” kan het bij het verkeerde einde hebben. Er kan een geheele school visschen in een net worden gevangen — groote en kleine door elkaar — doch dat verhindert niet, dat een van die maar een armzalig vischje is.

Een bekende student van een groote universiteit gaf mij zijn meening als volgt: „Waarom haat ik een vrouw te zien rooken?

Omdat het in de meeste gevallen een opvallend dwaze en nuttelooze gewoonte is. Ze doet het, alsof deze kleine poging tot drogredeneering zekerlijk den bijval van het menschedom zal winnen. Meisjes, die rooken voor haar plezier, zijn er weinig. Negentig procent er van rooken om dezelfde reden, waarom ze drinken — „het staat”. Dat maakt me razend.

Het lieve jonge ding steekt op, haalt deftig in, zet een trotsch gezicht, staart de geheele wereld met halfopen oogen aan en denkt zich heel naief in, dat de geheele wereld aan haar voeten ligt. Maar dat is niet waar. Heel veel lui, die zelf hartstochtelijke rookers zijn, keuren het het sterkst af. Hun verklaring is ongeveer als volgt: „Oh, het hindert me — dat is het”.

Het feit is, dat een vrouw die rookt, den zin voor het aesthetische doet verminderen. Rookten is nu eenmaal onvrouwelijk en wij houden van vrouwen, die door en door vrouwelijk zijn”.

En daarom rook ik niet. Ik wil liever mijn goede gezondheid bewaren, mijn helder uiterlijk, sterke witte tanden, frisschen adem, mijn persoonlijke vrijheid en mijn zelfrespect. Ook wil ik mijn geld bewaren of tenminste er voor zorgen, dat het zoo wordt besteed, dat het niet letterlijk in rook opgaat. — Overgenomen uit *The Improvement Era*.

* * *

HET MORMONISME leert ons, dat de menschen niet alleen gaan. Er zijn immer personages of machten van de grootere, onzichtbare wereld om ons heen, welke de richting der zichtbare wereld aangeven.

— Dr. John A. Widtsoe.

De Weg, de Waarheid en het Leven

(Vervolg van blz. 56)

Lijden is een ongeluk, doch brengt vaak op het pad van plicht. Geen vreugde en geen verdriet is ons bestemd einddoel of leven. Niet verdriet meer dan vreugde, doch gehoorzaamheid en plicht is 's levens doel.

Het is het schoone voorbeeld van dienstbetoon, hetwelk het leven van Christus zulk een inspiratie doet zijn. Door hem te dienen, aldus onze medemenschen en God van dienst zijnde, zooals

Hij hen diende, hetzij dit vreugde of smart met zich brengt, zullen aan het volledige doeleinde van ons leven beantwoorden. Daarom, indien wij slechts plichtsgetrouw en dapper en sterk kunnen zijn, zullen wij eens in het bijzijn van den Meester zijn en ons met Hem in heerlijkheid verheugen en in minderen zin met Hem kunnen zeggen: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven”.

* * *

Farao, de Hartvochtige

(Vervolg van blz. 58).

het hunne durfden noemen, waren van hem; hij gebood hen, strafte hem en doodde hen, zooals hem dat beliefd. Hij was oppermachtig, alle macht in Egypte was hem, alle glorie behoorde hem toe. Laat een dezer slaven zijn mond eens opendoen om te klagen, dan kwam de zweep van den aandrijver op zijn rug neer en hij hoorde het in zijn ooren klinken: „Ledig gaat gij; ledig gaat gij.”

Arme blinde Farao, hij besepte niet wat hij deed, dat in het flikkerende leven van deze gebroken slaven de kiemen verborgen waren, welke de wereld redding zouden geven, dat God door hun geslacht zou komen. Hij kon niet inzien, dat door het zetten van zijn wil tegenover Gods wil, hij zijn eigen ondergang verzegelde. En wat waar was van Farao, is waar van een ieder mensch. Wee den mensch of de menschen, die hun zwakken arm tegen de doeleinden van den Almachtigen willen opheffen.

Een laatste waarschuwing werd

Farao gegeven: „Tenzij gij Israel laat gaan om Mij te dienen, zal Ik uw zoon slaan, zelfs uw eerstgeborene.” En dit lot zou een iedere Egyptische familie treffen. De koning weigerde nog en de plaag kwam. Ze viel op ieder huisgezin en een geschrei steeg ten hemel op, want er was geen huis, waar er niet een doode was. Een hardnekkige, eigenwijze tyrannische koning had bijna een volk verwoest. „Maakt u op en trekt uit het midden van mijn volk, zoo gijlieden als de kinderen van Israel; en gaat heen, dient den Heere, gelijk gijlieden gesproken hebt.”

Doch het was te laat om de dooden terug te brengen. En zelfs toen, nadat ze waren heengegaan, achtervolgde Farao ze, ten einde ze terug te brengen. Hij wilde eenvoudig zijn nederlaag niet erkennen, doch was besloten, zijn hart tot het laatste toe te verharden. De Roodè Zee, waar hij zijn graf vond, is een eeuwige gedenkplaats aan den dwaas, die tegen God vocht.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Verplaatsingen

Op 8 Februari j.l. gingen de volgende verplaatsingen in: Oud. K. D. Reeder van Rotterdam naar Amsterdam; Oud. J. O. Peterson van Rotterdam naar Groningen; Oud. L. Hooley van Arnhem naar Den Haag; Oud. S. W. Turner van Rotterdam naar Den Haag; Oud. V. M. Powell van Dordrecht naar Groningen; Oud. H. v. d. Linden van Dordrecht naar Rotterdam-Zuid; Oud. T. Blackburn van Rotterdam-Zuid naar Rotterdam; Oud. R. C. Larson van Utrecht naar Gouda en Oud. E. Buchanan van Groningen naar Utrecht. Oud. Greenhalgh en H. A. Dalebout werden van Gouda naar Dordrecht overgeplaatst, alwaar de eerste als gemeentepresident zal arbeiden. Oud. A. Ravenberg werd van Rotterdam-Zuid naar Gouda overgeplaatst, waar hij de gemeente zal leiden; Oud. J. H. DeLong is van Haarlem naar Arnhem geroepen als gemeentepresident; Oud. J. H. Grimshaw is van Den Helder naar Haarlem gegaan en zal daar als gemeentepresident arbeiden; Oud. C. R. Hawks, C. E. Myers, D. G. Taylor en L. Blake, onlangs uit Amerika aangekomen, werden Groningen, Den Helder, Rotterdam-Zuid en Rotterdam als standplaats aangewezen.

Ex-communicatie

Op 1 Januari werd Elizabeth v. d. Sluijs van de Utrechtsche gemeente als lid der Kerk afgevoerd, omdat ze niet in overeenstemming met de wetten en voorschriften der Kerk handelde.

In een speciale vergadering, op 15 Januari j.l. te Apeldoorn gehouden, werden om dezelfde reden de navolgende personen niet langer als leden der Kerk erkend: Wolter Wesselink, Cornelia F. v. Beek, Anna Maria van Beek en Elizabeth M. van Beek.

Overleden

Op 20 Januari j.l. overleed zuster Gerritje Mackay-geb. v. d. Plas der Amsterdamsche gemeente. Zij werd

30 Mei 1895 te Hilversum geboren en was de dochter van Lourens v. d. Plas en Theodora Bras. Zij werd op 23 November 1907 door Oud. R. S. Folland gedoopt.

Op 28 Januari d.a.v. overleed Zuster Marianna Jansen der Arnhemse gemeente. Zij werd 23 Mei 1867 te Arnhem geboren en was de dochter van Arend Brassenbroek en Everdina Brassenbroek-geb. Dort. Zuster Jansen werd 1 September 1900 door Oud. Joseph Weston gedoopt.

Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden van beide zusters met den wensch, dat zij in hun verlies mogen worden gesterkt.

Voorjaarsconferenties

Op 18 en 19 Februari a.s. zal het Overmaasche district zijn conferentie houden en op 25 en 26 Februari d.a.v. het Amsterdamsche.

Deze conferenties zullen aanvagen met een bijeenkomst voor alle ambtenaren(essen) der hulporganisaties om 7 uur n.m., waarna om 8.30 uur een ontspanningsprogramma zal worden gegeven, voor een ieder toegankelijk.

Het programma voor Zondag is: 9 uur v.m. vergadering voor alle leden van de Priesterschap, 10.30 uur vergadering onder leiding van de Z.H.V. en 3 en 7 uur n.m. openbare bijeenkomsten.

Woord van Wijsheid-campagne

Tijdens de eerste helft van Maart wordt door de O.O.V. een Woord-van-Wijsheid-campagne gehouden met het doel, een ieder lid der Kerk een grotere overtuiging te geven van het groote nut van het Woord van Wijsheid. Van ieder O.O.V.-lid wordt verwacht, dat hij of zij aan die campagne ondersteuning en medewerking zal verlenen. Alle te gebruiken materiaal is voor een ieder leenzaam en opbouwend.

Voor ieder abonné van belang.

Ten einde er zeker van te zijn, dat Uw naam en adres geheel juist en volledig wordt vermeld, verzoeken wij U vriendelijk, direct na ontvangst van *De Ster* de adres-

seering op den omslag na te gaan en indien deze mocht afwijken van Uw juiste naam en adres, dit direct onder opgave van de juiste gegevens te willen mededeelen aan de administratie van De Ster, Laan van Poot 292, den Haag.

Ingezegend

Tijdens de te Rotterdam op 25 December 1938 gehouden avondmaalsvergadering werd door Ouderl. Pauwel van Komen ingezegend, Maria Hilda Hekking, dochtertje van Roelof Hekking en T. Hekking geb. v. Komen en door Oud. Jentje Borger Willem Bob Riet, zoontje van Daniel Evert Riet en Jannetje Riet geb. Klut.

Oudste lid van Rotterdam gehuldigd.

Op Zondag, 5 Februari j.l. werd door de Rotterdamsche Zondagschool gehuldigd broeder Jan Versteeg, aangezien hij op 31 Januari j.l. 90 jaar was geworden. — Men heeft hem toegesproken en -gezongen, terwijl hem een fraaien fruitmand werd aangeboden. Dien morgen kon men genieten van de frischheid en levenslust van dezen ouden broeder, alsmede leeren uit zijn krachtig getuigenis, dat het Woord van Wijsheid hem op zoo'n hoogen leeftijd nog doet zijn, wat hij thans is: gezond en helder van geest.

ONZE VRAGENHOEK

(Door middel van onzen Vragenhoek stellen wij de lezers van *De Ster* in de gelegenheid, leering op te doen uit de beantwoording dervelc vragen, welke ons steeds bereiken. Het staat een ieder vrij, zijn bijdrage aan dezen Vragenhoek te geven. Waar het niet mogelijk mocht zijn, de vragen in deze rubriek op te nemen, zullen deze per afzonderlijk schrijven worden beantwoord. - De Redactie).

2. Wat is het grootte verschil tusschen Mormonisme en Protestantisme ?

Antwoord: Het grootte verschil is te vinden in hun respectieven oorsprong. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen werd gevestigd onder direct bevel van God en niet uit protest jegens eenig georganiseerd godsdienstig lichaam.

Ze is daarom niet een door menschengeorganiseerde instelling.

Er zijn andere verschillen: Haar gezag werd direct van God ontvangen, terwijl de Protestanten beweren, dat het gezag van binnen uit elke groep komt, welke het verlangen heeft, Christus te dienen. De organisatie van de Kerk van Jezus Christus volgt die van de vroegere Kerk, door Christus opgericht, toen Hij op aarde was en is heden de eenige Kerk,

welke deze volledige organisatie bezit. Het Mormoonsche geloof in God, Die een persoonlijk Wezen is, vormt een zeer groot verschil in godsdienstijver en aanbidding. Terwijl de Protestant gelooft, dat zaligheid kan worden verkregen door het belijden van Christus, gelooft de Heilige der laatste dagen, dat hij zijn zaligheid moet uitwerken, terwijl de vooruitgang door zijn daden wordt bepaald. De Kerk van Jezus Christus wijst op talrijke wijzigingen in de noodzakelijke verordeningen van het Evangelie, welke daardoor hun bedoeling en beteekenis in de Protestantsche aanbidding hebben verloren. En ten laatste is de Kerk van God afhankelijk van voortdurende goddelijke openbaring voor haar leiding, welk feit de bron is van haar kracht, ijver en levensvatbaarheid.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

MANHATTAN

(A) 22 Februari—22 Maart

WASHINGTON

(A) 5 April—3 Mei

De Populaire „Presidenten“:

HARDING

(A) 1 Maart—29 Maart

ROOSEVELT

(A) 15 Maart—13 April

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68